

LAIVAS

No. 13. Metai XII

Kovo-March 26, 1932

LTSP valst.
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05
"L A I V A S"			

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

VELYKŲ ŠVENTĖ.

Evangelija.

ŠV. MORKAUS 16, 1—7.

ANUO metu Marija Magdalena, Marija, Jokūbo motina, ir Salomė nusipirko kvėpalų, kad atėjusios pateptų Jėzų. Ir labai anksti pirmoje savaitės dienoje jos atėjo prie kapo, užtekėjus jau saulei. Ir jos sakė viena kitai: Kas nuris mums akmenį nuo kapo/angos? Bet pažvelgusios pamatė akmenį nuristą; buvo gi jis labai didelis. Įėjusios į kapą, jos pamatė jaunikaitį dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Tasai joms tarė: Neišsigąskite; jūs ieškote Jėzaus Nazarėno, kurs buvo prikaltas prie kry-

Lekcija.

I KOR. 5, 7—9

BROLIAI, Išvalykite senąjį raugą, kad būtumėte naujas įmaišymas, taip kaip jūs ir esate nerauginti. Juk mūsų velykinis avinėlis Kristus jau paaukotas. Taigi, švęskime šventes ne senu raugu, ne piktenybės ir nedorybės raugu, bet nerauginta tikrybės ir tiesos duona.

žiaus; Jis! atsikėlė; Jo nėra čionai; štai vieta, kame buvo Jį paguldę. Bet eikite, pasakykite Jo mokytiniais ir Petru, kad Jis eina pirm jūsų į Galilieją; tenai matysite Jį, kaip jis yra jums sakęs.

Kristus Kėlės, Alleliuja!

SVEIKINAME visus "Laivo" skaitytojus ir Marijonų Kolegijos Remėjus su linksmomis Šv. Velykų šventėmis. Brangiausias mūsų Išganytojas telaimina Jus visuose žemiškuose ir sielos reikaluose!

"Laivo" Redakcija ir Administracija.

Velykos

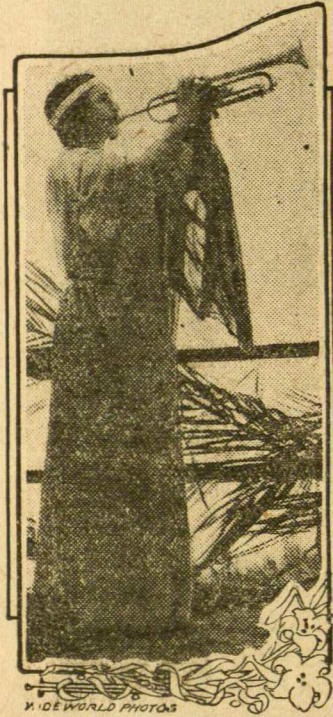
“Subatai praėjus, kuomet aušo pirmoji savaitės diena, atėjo Marija Magdalena ir kita Marija pasižiūrėtu kapo. Ir štai pasidarė didis žemės drebėjimas; nes Viešpaties angelas nužengė iš dangaus, prisiartinęs nurito akmenį ir ant jo atsėdo.” (Mat. 28, 1—2).

Velykos, tai didelė ir linksma šventė. Ji reiškia Jėzaus Kristaus atsikėlimą iš numirusių. Šv. Povilas sako: “Jei Kristus neatsikėlė, tai mūsų apsakojimas yra tuščias, tuščias ir jūsų tikėjimas.” (Cor. XV, 14). Kristaus atsikėlimas, tai tikėjimo pamatas; be to, anot šv. apaštalo, viskas būtų per nieką. Kristus, kėlęs iš numirusių, mirtį pergalejė, ko iki šiol niekas nebuvo padaręs. Užtat šv. Povilas

šaukia: “Mirtie, kame yra tavo apgalėjimas? Mirtie, kame yra tavo akstinas?” (I Cor. XV, 55). Velykų šventė yra pati linksmoji, kaip rodo visos apeigos, maldos ir giesmės. Ta linksmybė pasididina dar tuomi, jog esame tuomet tik-ką po Velykinės išpažinties, liuosi nuo sunkios nuodėmės ir malonūs Dievui. Kame yra gryna sąžinė, tenai ir linksmybė yra nemaža.

Jēzus Nazarēnas prisikēlē; čia Jo nēra

(MORK. 16, 6).

Nors V. Jēzus buvo kalbējis, kad trečią dieną prisikels iš mirusių, bet moterys, matyt, ne labai tikėjo Jēzaus žodžiams, nes, žtai, trečią dieną po Jēzaus mirties jos norėjo Jo kūno žaizdas kvepiančiais tepalais ištepti.

Vos tik aušrinė sušvito, tamsa nusigando ir tuojau pasislėpė nuo auksinių saulės spindulių, kurie ėmė bučiuoti medelių viršūnes. Sidabrinė rasa, tartum perliniai karoliai, apdengė žalią žolelę. Baltos lelijos ėmė skleisti savo lapelius, ir gėlelės kėlė savo galveles. Tartum viena paskui kitą tik paskubom ruošėsi kažkokiam nepaprastam įvykiui. Paukštelių chorai sugiedojo sutartinę gies-

melę. Švelnus vėjelis dvelkia, pritardamas girių ošimui.

Vos pradėjus aušti, šventosios moterys, kurios taip labai Kristų mylėjo, nusipirko brangiųjų tepalų. Marija Magdalena, Marija Jokūbienė, šventoji Salimėja paskubomis eina ir kalbasi tarpusavyje: “Kas mums atris akmenį nuo kapo angos?” Tas rūpestis slėgė jų širdis. Bet kai jos priėjo prie grabo, labai nustebė, nes akmuo buvo nuristas ir buvo tuščias grabas, kur buvo Jėzaus kūnas padėtas. Jos išvydo stebuklingo gražumo jaunikaitį su baltais, kaip sniegas, drabužiais. Tai matydamos, moterys labai stebėjosi, net išsigando.

Angelas tarė joms: “Jeruzalės moterys, nebijokite, Ieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas ir čia padėtas. Bet Jis jau prisikėlė. Eikite į Galilėją ir praneškite apaštalamis.”

Marija Magdalena buvo labai susirūpinusi, nes nesuprato angelo žodžių ir netikėjo, kad Jėzus buvo prisikėlęs. Todėl ji kelis kartus pribėgo prie grabo, gaudžiai verkdam, ir vėl išvydo angelą, kuris jai tarė: “Moteriške, ko verki?” Magdalena atsakė: “Mano Viešpatį kas nors paėmė iš čia.” Išbėgusi į daržą, pamatė kažką stovintį, kuris taip pat, kaip ir angelas, klausė: “Moteriške, ko verki?” Manydama, kad tai daržininkas, Magdalena: “Pone, gal tu paėmei Jėzaus kūną? Pasakyk, kur jį padėjai! O aš jį paimsiu!”

Tai buvo ne daržininkas, bet pats Jėzus Kristus, kuris vardu pašaukė. Šventoji Marija, pažinusi Išganytoją, neapšakomai nudžiugo, puolė po kojomis ir atidavė Jam garbę.

Jėzus Kristus prisikėlė iš mirusių.

“Marija Magdalena, Marija Jokubo motina, ir Salomė nusipirko kvepalų, kad atėjusios pateptų Jėzų. Ir labai anksti pirmoje savaitės dienoje jos atėjo prie kapo, užtekėjus jau saulei. Ir jos sakė viena kitai: Kas nuris mums akmenį nuo kapo angos? Bet pažvelgusios pamatė akmenį nuristą; buvo gi jis labai didelis. Įėjusios į kapą, jos pamatė jaunikaitį, dešinėje pusėje, apvilktą baltu drabužiu, ir nusigando. Tasai joms tarė: Neišsigaskite; jūs ieškote Jėzaus Nazarėno, kurs buvo prikaltas prie kryžiaus; jis atsikėlė; jo nėra čionai; štai vieta, kame buvo jį paguldę. Bet eikite, pasakykite jo mokytiniams ir Petrui, kad jis eina pirm jusų į Galilieją; tenai matysite jį, kaip jis yra jums sakęs.” (Mork. 16. 1—7).

Bet pasaulis dar neprisikėlė iš nuodėmių. Pasaulis dar tebeguli šaltame nuodėmių grabė. Pragaišties tamsybė — akmuo dar tebeslėgia žmoniją. Pragaro sargai tebesaugoja žmonijos grabą.

O, Jėzau, prisikėlęs iš mirusių, atsiųsk Tiesos Angelą, kad nuristų tą pragaišties akmenį ir kad mūsų širdyse atgytų meilė Dievui ir sušvistų Ramybės Saulė! O, brangusis Dieve! pakel Savo dešinę, numalšink siaučiančias pragaro audras, neleisk mums žinti! Pasirodyk ir mums, nusidėjėliams, kaip Magdalenai pasirodei, kad ir mes galėtume atiduoti tinkamą garbę ir giedoti linksmą Aleliūją!

Menka Dulkelė.

Atsikėlimas. Reiškia Viešpaties išėjimą iš grabo. Kadangi nėra žinoma tikra

valanda, kuomet Jėzus Kristus kėlėsi, delto atsikėlimo apeiga esti nevisur vienodai. Vienur išvakarėse, kitur pusnaktyje, kitur auštant, o parapijų bažnyčiose net saulei tekant. Atsikėlimas prasideda šitaip: kunigas gieda pasivadudamas su giesmininkais prie grabo dvi psalms: 116 “Garbinkite Viešpatį visos tautos” ir 3 “Viešpatie, kodėl daug atsirado tų, kurie kamuoja mane?” Apšlaksto ir pasmilko grabą ireina tris kartus apie bažnyčią su švenč. Sakramentu. Choras gieda: “Per Tavo šventą atsikėlimą. Linksmą dieną mums nušvito.” Trilinka procesija, perjuostas kryžius, Velykų žvakė, Kristaus stovylėlė su vėliavėle — vis tai yra džiaugsmo jausmai, nuveikus mirtį ir pragarą.

Švč. Marijos Džiaugsmi

Kalbėdamas apie Sopulingiausiąją Motiną paminėjau kaikiurių šventųjų tivrutinimą, jog Josios gyvenimas, tai iš-tisa skausmų grandinė. Iš šito ne vienas gali padaryti sau klaidingą išvadą, būtent: jog Josios gyvenime čia ant žemės nebuvo jokio džiaugsmo. Tai būtų klaidingas manymas, kadangi DIEVAS, uždėdamas kryžius ant žmogaus pečių, elgiasi ne lyg kad koksai patėvis, bet kaip kad mylintis geriausias tėvas, kursai, man kštindamas savo vaiką sunkiai gyvenimo kovai, leidžia jam ir pasidžiaugti ir pasilinksminti, kad jis, vien tik vargų spaudžiamas, nenusimintų, bet atsikvėpęs galėtų ir toliau save grūdinti ir kovoti ir pagaliau nugalėti vargus ir pasiekti galutiną poilsio ir ramybės.

Lygiai šitaip ir Švenčiausios Marijos gyvenimas buvo supintas ne vien iš skausmų, bet ir iš tolygių džiaugsmų, kurie Jai buvo patiekę stiprybės juos pakelti ir pagaliau pasiekti užmokesnio už Josios pasiaukojimą. DIEVĄ ir artimą mylinti širdis visados yra patenkinta net ir didžiausiuose varguose; zio dėlei mes ir regime, jog didžiausieji kankiniai, smarkiausiai persekiojamieji ir marinantieji save išpažintojai atsižymėdavo linksma išvaizda.

Švenč. Marijos širdyje didžiausiąją liepsna liepsnodavo meilė Dievui ir artimui. Anot posakių (tradicijos) Ji jau ketvirtus metus eidama, pasiaukėjo tarnauti DIEVUI. Galima sau įsivaizdinti, kaip laiminga Ji buvo, nuolatos mąstydamą ape DIEVĄ, bė paliovos su Juomi kalbėdama ar tai besimeldama, ar tai skaitydama Šventąjį Raštą, ar tai atlikdama savo pareigas. Josios širdis troško sulaukti žadėtojo Mesijo, kad žmonės galėtų pasiliuosuoti iš piktosios dvasios vergijos.

Štai, Jai besimeldžiant, pasirodo Ar-

kangelas Gabrielius ir Jai praneša, jog Ji pradėsianti iš Šventosios Dvasios ir pagimdysianti Išganytoją! Nudžiugo Josios širdis ne delto, kad tai Ją išrinko, DIEVAS savo Sūnaus motina, bet delto, kad jau žmonijos išganymas prisiartino ir jos baisus skurdas bus pašalintas.

Netrukus šv. Elžbietą Marijai lankant, Josios širdis irgi dideliu džiaugsmu prisipildo. Jai užgirdus iš šv. Elžbietos: "Pagirta tu tarp moterų ir pagirtas tavo yščios vaisius. Ir iš kur tai man, jog mano Viešpaties Motina ateina pas mane." Josios širdyje kyla ne pasididžiavimo jausmas, kad Ją garbins visi žmonės, bet džiaugsmas, jog DIEVAS Jai "padarė didžiū dalykų," kurie kaip tik atneš didžiausios naudos visai žmonijai, kurią Ji numylėjo galima sakyti, daugiau, kaip kad save, ir kuriai laimės Ji visa širdimi linkėjo. Ji numatė, jog dėl Josios motinystė padarys daug gero žmonėms ir daug širdžių pritrauks prie DIEVO ir dėlto "visos kartos vadins Ją palaiminta!" Visą šį džiaugsmą Ji išliejo savo puikiausiame himne: "Magnificat."

Dar labiau pradžiugo Ji, pagimdžiusi Dieviškąjį Kūdikėlį Betliejaus tvartelyje. Kiekviena motina džiaugiasi, pagimdžiusi kūdikį; kiekvienai motinai josios kūdikis išrodo gražesnis ir meilesnis už kitus ir kiekviena motina džiaugiasi juomi be galo. Kągi besakyti apie Švenčiausios Marijos džiaugsmą, Jai žiūrint į gražiausį Kūdykėlį, su kurio gražumu niekas nei pirma, nei dabar, nei paskui negalės susilyginti! Gi JĖZAUS kūnas buvo tai tobuliausias kūnas! Tačiau, Ji matė Jame ne tiek žemiškąjį idealą, kiek dangiškąjį. Ji matė Jame patį DIEVĄ, Atpirkėją ir pasaulio Išganytoją.

Dar labiau pradžiugo, matydama stebuklus, Jam gimstant: Piemenėlių ir Trijų Išminčių pagarbinimą ir stebuklingą

jų atvykimą. Ji džiaugėsi, kadangi Ji matė, jog prie šito Kūdikelio bėgs garbintų daugybė, daugybė žmonių, pradėjus nuo paprasčiausių, baigus pasaulio galiūnais, jog šitas Kūdikelis atneš didžiausios laimės skurdę, paskendusiai žmonijai!

Kai žmogus praranda kokią brangenybę ir vėliau ją atranda, tai jojo širdį pripildo didelis džiaugsmas. Ir šito džiaugsmo patyrė Švenčiausioji Marija, kai Jeruzalėje nebetekus JĖZAUS Vaikėlio, o po trijų dienų atrado Jį šventykloje.

Kiek džiaugsmo turėjo DIEVO Motina, per trisdešimt metų gyvendama vienoje pastogėje su JĖZUMI, tai lengvai gali atvaizduoti tas, kurs pažįsta sutartinį gyvenimą pamaldžioje šeimoje. Gi anot Šventojo Rašto (Luk. II, 53): "JĖZUS augo išmintimi, metais ir malone pas DIEVĄ ir žmones." Kokia motina nesidžiaugia savo išmintingu, paklusniu ir visiems maloningu sūnumi?! Gą-gi ir besakyti, kiek laimės davė šitai DIEVO Motinai nuolatinis bendravimas su savo dangiškuoju Sūnumi?! Sunku tai žodžiais apsakyti — lengviau mąstyti!

DIEVO Motinos širdis neapsakomai nuliūdo, palaidojus JĖZU; taigi galima suprasti, koks džiaugsmas perėmė Mariją, kai Ji pamatė JĖZU, prisikėlusį iš mirusiųjų! Pasibaigė vargai ir skausmai! Savo atpirkimo darbą JĖZUS užantspaudavo didžiausiu stebūklu — savo iš mirusiųjų prisikėlimu! Jojo pasiuntinybės tikrumas įrodytas aiškiau, kaip diena! Dar per keturiasdešimt dienų džiaugiasi Švenčiausioji Motina Marija savo Sūnumi ir didžiausiu džiaugsmu atsisveikina su Juomi, Jam žengiant į dangų. Tiesa, Jai liūdna, vienai pasilikti kokį laiką ant žemės; tačiau, Ji mato Jį neregėtoje garbėje užžengiant dangun. O kas gali žinoti? Rasit JĖZUS ir labai dažnai pasirodydavo, Jei gyvenant ant žemės? Žinių apie šitą neturime, tačiau, kiek da-

lykų mes nežinome ir niekadoms nežinosime?!

Paskutinis mums žinomas džiaugsmas pripildė Josios širdį Šventajai Dvasiai nužengus per Sekmines ir savo dovanoimis pripildžius visus ten esančius, o ypač Ją, kai Ji pamatė didelius stebūklus ir suprato, jog dabar tai jau prasidės plėstis po visą pasaulį žmonijos išganymo darbas, jog tūkstančių tūkstančiai pradės garbinti tikrąjį DIEVĄ, ir šiuo keliu nuvyks savo tikron tėvynėn!

Apmąstydami Švenčiausios Marijos džiaugsmus, mes atrandame didžiausio skirtumo tarp mūsų džiaugsmų ir Josios. Ji džiaugdavosi ne delto, kad Jai būdavo gera, bet tuomi, kas DIEVUI nešdavo garbę, o žmonėms išeidavo naudon. Tai Jai sudarydavo didžiausio džiaugsmo, suteikdavo didžiausios malonės. Už šituos džiaugsmus Ji dėkodavo Viešpačiam kuo giliausiai, laikydama save neverta esanti šitokių DIEVO malonių ir iš Jo priimdama vienodu dėkingumu ir džiaugsmu ir skausmu. Jai tolina buvo savymeilė, kaip ši visados yra tolina nuo kiekvieno prakilnaus žmogaus, kuriam visų pirma rūpi žmonių dvasiškoji ir medžiagiška gerovė. Gi kas gali būti kilnesnis už Švenčiausiąją Mariją, tą DIEVO ir mūsų Motiną?!

Meldžiant Motinėls Marijos palaimos

Laimink savo vaikėlį, Motinėle Marija, kuomet iš ryto aukoju savo širdį Tėvui, melddamas pagalbos dienos užsiėmimuose.

Laimink savo vaikėlį, Motinėle Marija, tarp darbų, savo pareigų ėjimo, nuo vieno užsiėmimo iki kitam ir ištisą dieną kiekviename reikale.

Laimink savo vaikėlį, Motinėle Marija, kuomet pagundos ir nuovargis žiauriausiai tetioja mano sielą, kuomet kentėjimų taurė stojasi prieš mane — tepažadina mane Dievo Meilė prieš save.

Laimink savo vaikėlį, Motinėle Marija, kad tavo palaima galėtų buti su manim naktį ir dieną, ramybėje ir nuliudime, darbuose ir poilsyje, sveikatoje ir ligoje, gyvenime ir mirtyje, laikinai ir amžinybėje.

Šv. Mišiose antrā Velykų dienā iš šv. Luko Evangelijos 24, 13—35 skaitome apie Jēzaus du mokiniu šī apskatinējimā:

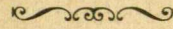
Jezus su mokiniais keliauja į Emaus.

ANUO metu du iš Jēzaus mokytinių Āējo tą pačią dienā į miestelį, į kurį iš Jeruzalės buvo šešios dešimtys varsnų; jis vadinosi Emaus. Juodu kalbėjosi tarp savęs apie visa tai, kas buvo įvykę. Ir atsitiko, kad besišnekant ir tarp

savęs besiteiraujant pats Jēzus, prisitinęs, ėjo draug su jiedviem. Jūdviejū gi akis buvo sulaikytos, kad jo nepažintų. Jis jiedviem tarė: Kokie tai dalykai, apie kuriuos kalbatės tarp savęs eidami' ir esate nuliudę? Atsakydamas

vienas, kurs buvo vardu Kleopas, jam tarė: Tu vienas esi svetimas Jeruzalėje ir nepatryrei, kas atsitiko joje šiomis dienomis? Jis jiedviem tarė: Kas gi? O juodu tarė: Su Jėzumi Nazarėnu, kurs buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyvaizdoje, kaip vyriausieji kunigai ir mūsų kuni- gaikščiai išdavė jį, kad būtų pasmerkta su nužudyti, ir prikaltė jį prie kryžiaus. Mes gi tikėjomės, kad jis atpirks Izraelį, o dabar po viso to šiandien trečia diena, kaip tai įvyko. Taipogi ir kaikurių moteris iš mūsų, kurios prieš auštant buvo prie kapo, išgąsdino mus, ir neradusios jo kūno atėjo ir sakė, kad jos mačiusios taipogi pasirodžiusius Angelus, kurie sakė jį esant gyvą. Kaikurie iš mūsų buvo irgi nuėję pas kapą ir rado taip, kaip moteris sakė, jo gi paties nerado. Tuomet jis jiedviem tarė: O paiki ir nerangios širdies tikėti visam, ką yra kalbėję pranašai! Argi Kristui nereikėjo kentėti ir taip įeiti į savo garbę? Ir pradėjęs nuo Mozės ir visų pranašų jis aiškino jiedviem iš viso Rašto, kas buvo pasakyta apie jį. Jie prisitartino prie miestelio, į kurį juodu ėjo. O jis apsimetė einas toliau! Bet juodu privertė jį, sakydami: Pasilik su mudum, nes artinasi vakaras, ir diena jau baigiasi. Taigi jis įėjo su jiedviem. Atsitiko gi, kad sėdėdamas su jiedviem prie stalo, jis ėmė duonos, laimino, laužė ir davė jiedviem. Ir jiedvių akys atsivėrė, ir pažino jį; bet jis pražuvo iš po jiedvių akių. Tuomet juodu kalbėjo vienas kitam: Argi mūsų širdis nebuvo užsidegus mummyse, kuomet jis kalbėjo kelyje ir aiškino Raštą? Ir tą pačią valandą atsikėlę juodu sugrižo į Jeruzalę ir rado susirinkusius vienuoliką ir buvusius draug su jais, kurie sakė: Viešpats ištikrųjų atsikėlė ir pasirodė Simoniui. Tuomet ir juodu papasakojo, kas

buvo atsitikę kelyje ir kaip juodu pažino jį, kuomet jis laužė duoną.

MAŽAS ATsilankymas

“Aš tik minutai užėjau, nes norėjau su tavim pasikalbėti, turėjau pas tave užbėgti.” Tankiai mes taip pasakome savo draugei ar draugui, kurie ana pus gatvės arba kur nors kitur artimus gyvena ir taip praeinant jų namus ne vieną kartą lankome juos. Kalbamės, pasakojaime savo vargus ir taip laiką praleidžiame. Gal kartais jie ir nenori girdėti mūsų bėdų (vargų), net gal nenori, kad mes užeitume ir mūsų visai nelaukia. Kokį nors žodį prasitariant, tiesiog mus užgauna ir tuomet mes išeiname net nejaukia širdimi.

Bet kaip tankiai lankome Visagalį, mūsų geriausią Geradarį? Jis mus lankia visada ir visuomet. Jam niekuomet nenusibosta mus matyti. Jis niekuomet mūsų neatstumia. Jam pasiguodžiant visuomet išeiname su linksma širdimi, nes mes žinome, kad Jisai tikrai išklausys. Tad einant iš mokyklos, darbo, krautu- vės, ar net tik pasivaikščiojant, jeik į tą brangų namą, kuriame Visagalis vienas visados gyvena. Aplankyk Jį. Prašyk Jo ko tik nori. Turėk tvirtą tikėjimą, viltį, ir meilę ir tau Jis viską suteiks. Jis nė ašarų tavo neatmes ir vaitojimuose paguos, palaimins tavo gerus darbus ir apdovanos tave gausiomis malonėmis.

Elena Š.

PRAŠO PASIMELSTI

Už šeimyną — Sveika Marija!

Prie Soulingosios Švč. Dievo Motinos už prašytoją ir už jos šeimyną — Sveika Marija!

Mūsų Darbai

MUZIEJUS

Ligšiol Amerikos lietuviai neturėjo nei vienos įstaigos, nei vienos vietos, kurioje būtų sudedamos ir globojamos mūsų tautinės retenybės — brangenybės. Taip ir žūsta istorijai brangūs daiktai, be kurių Amerikos lietuvių praeitis nebus tinkamai žinoma ir suprasta.

Ne brangus, tačiau būtinas dalykas — rinkimas lietuviškų spaudinių: knygų, laikraščių, nes daug patarnauja istorijai. Tačiau kur šiandien rasti Amerikos lietuvių pirmųjų laikraščių kompletai. Kame sukrautos knygos rašytos pirmųjų Amerikos lietuvių? Kur yra kunigo Burbos raštai? Net negalima susigraibyti, kuomet reikia gauti prieškarinis spausdinys, tai ką jau kalbėti apie kompletus — “Vienybės Lietuvinkų,” “Žvaigždės,” “Lietuvos,” “Draugo,” “Darbininko” ir kitų dažnesnių spaudinių!

Kaip būtų gera, kad čionai Amerikoje turėtume lietuvišką muziejų, kurin sukrautume savo dailininkų paveikslus, įvairių įvykusių rankdarbių parodų parinktus kurinius, istorijos daiktus, labiausiai gi, Amerikoje išėjusius laikraščius ir knygas nuo pat pradžios lietuvių spausdinto žodžio Amerikoje! Deja, nėra vilties mums amerikiečiams, bent greitai laiku, sulaukti lietuviško muziejaus. Tuom tarpu pas atskirus žmones mėtosi viena-kita reta knyga, meno dalykai, ar laikraščio seni numeriai ir besimėtydami, vieni pereina į ne lietuvių rankas, dauguma gi visiškai sunaikinama...

Tačiau ir nesant lietuviško muziejaus, suprantantiems istorinių daiktų vertę, reikia rinkti tos brangios retenybės ir krauti saugion vieton, kame jie būtų lietuviškai visuomenei prieinami. Tam tiks

lui, rodos, tinkamiausia vieta yra nesenai įsteigtoji AMERIKOS LIETUVIŲ KOLEGIJA; viena, čionai vietoje pasinaudotų būrys lietuvių inteligentų pedagogų ir mokinių, antra gi, tą vietą, kaipo istorinę, kas metai atlanko skaitlingi būriai lietuvių ir ne lietuvių, kuriems būtų gera proga pasigėrėti ir pasinaudoti lietuviško muzejėlio ir knygyno kolekcijomis. Be to, nėra pavojaus, kad tos kolekcijos pereitų į ne lietuvių rankas, kadangi kolegija yra tvarkoma lietuvių vienuolių marijonų.

(Bus daugiau).

Kun. J. Jakaitis, M. I. C.

Kolegijos Rėmėjai:

M. Makarauskienė, Kearny, N. J.	3.00
M. Stankienė, Chicago, Ill.	3.00
P. Lubartienė, Chicago, Ill.	3.00
J. Arlauskaitė, Detroit, Mich. ..	3.00
A. Mench, Detroit, Mich.	3.00
V. Maslauskienė, Pittston, Pa. ..	3.00
P. Paurozas, Cicero, Ill.	3.00
K. Saja, Scottville, Mich.,	3.00
A. Palančiūnas, Chicago, Ill.	3.00
M. Tamošaitė, Hartford, Conn.	3.00
M. Janušauskienė, Chicago, Ill. ..	3.00
St. Mary's Convent, Oswego, N. Y.	2.00
V. Švagždis, E. Vandergrift, Pa.	5.00
Ad. Vildžiūnas, Chicago, Ill.	5.00
K. ir M. Matišaitės, Chicago, Ill.	4.00
O. ir A. Butkai, Chicago, Ill.	4.00
J. Yaglauckas, Kankakee, Ill.	3.00
L. Kondratas, Phila., Pa.	3.00
Ad. Putsavoge, St. Clair, Pa.	3.00
Just. Bulava, Chicago, Ill.	3.00
Ona Sakalis, Racine, Wis.	5.00
O. Grabauskienė, Kenosha, Wis. ..	3.00
A. Rakauskas, S. Boston, Mass. ..	2.00
M. Žemaitis, Phila., Pa.	2.00

(neįskaitant sąg.)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas.

Remėjų Centras.

Klausimai Ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ką daryti? Kaip persptėi dabartinių laikų katalikiškąjį jaunimą, kad neitų į Moterystę su nekatalikais? Klebonijos durys plačiai atdaros tokiems apsivedimams.

New Britenietė.

ATSAKYMAS. Pirmiausiai reikia rūpintis ir stengtis, kad katalikų vaikai mokytųsi katalikiškose mokyklose ir pradžios ir aukštesnėse ir įgytų gerą supratimą savo tikėjimo ir Bažnyčios įsakymų. Reikia darbuotis, kad lankytųsi bažnyčion ir klausytų pamokslų. Tuomet geriau sužinos, kas katalikams galima ir ko negalima daryti.

Be to, tėvai privalo pasirūpinti, kad vaikai turėtų namuose katalikiškų laikraščių; itin kada turėtų knygelių, iš kurių geriau sužinotų apie pačią moterystę, kokia ji privalo būti pas katalikus.

Prie visokios progos reikia katalikiškajam jaunimui priminti, kad Kat. Bažnyčia draudžia ir peikia maišytas moterystes, vadinasi, vedybas su nekatalikais.

Nors Bažnyčia visiškai nepasmerkia tokių maišytų moterystių, tai jas trukdo, kiek gali ir jų neleidžia vykinti bažnyčioje su religinėmis apeigomis, o tik parapijos ofise.

Bet, atmint, šių laikų jaunimas serga pikta palaidumo ir neklusnumo liga. Jis neklusnus ir religijos dalykuose. Jis nieko nepaiso. Ar eis dangun ar pragaran jam vistiek.

KLAUSIMAS. Ar verta imti šliubą klebonijoje? Ar tai ne žeminimas katalikų tikėjimo?

New Britenietė.

ATSAKYMAS. Žinoma, kad neverta. Katalikiškajai pusei visuomet turi būti gėda, kad susirišo su nekatalikiškąja puse ir priversti imti šliubą klebonijoje. Ar gi neužtenka katalikiškojo jaunimo, kad reiktų poruotis su nekatalikais?

Bet jei jau atsiranda tokio katalikiš-

kojo jaunimo, kuris eina, įsikibęs į protestantų skvernus, kuris nepaiso savo Bažnyčios įspėjimo, tai geriau, kad paima šliubą nors klebonijoje, nes be to gyventų nuolatinėje paleistuvystėje ir nuodėmėje.

Katalikiškajai Bažnyčiai, žinoma, yra labai skaudu, kuomet jos ateitis, jaunimas, taip nyksta. Kur tik katalikai susiriša moterystėn su protestantais, nedaug jų pasilieka gerų katalikų. Jų vaikai taip pat išauga nei katalikai nei protestantai ir yra gera medžiaga daugini skaičių tu, kurie jokios religijos neišpažįsta.

KLAUSIMAS. Jei Viešpats pagyrė neteisųjį užvaizdą Evangelijoje, ar iš to neišteka, kad Viešpats patvirtina neteisumą?

Pilypas.

ATSAKYMAS. Evangelijoje yra užrašytas Kristaus pasakytas prilyginimas apie valdovą ir neteisųjį užvaizdą.

Valdovas čia reiškia šio pasaulio kunigaikštį (šėtoną), užvaizda yra grynai pasaulinis žmogus, kuris Dievo nepripažįsta ir gyvena tik pasauliui ir sau. Jis pasirodė labai gudrus ir gerai pramatęs ateitį. Jis save savotišku pasauliniu gudurumu aprūpina.

Viešpats Jėzus ne jo neteisumą pasielgimą pagyrė, bet jo žiūrėjimą į ateitį, jo pramatymą. Jis pramatė, kad neteks tarnybos, tat ir apsirūpinė savo ateitį.

Jėzus nurodo, kad krikščionys žiūrėtų į ateitį, į būsimą, pomirtinį gyvenimą ir kad jį aprūpintų pirmą laiką.

Kiekvienas krikščionis privalo dažnai atsiminti ir pagalvoti, kad gal būt jo užvaizdavimas čia ant žemės Dievo jam duotais daiktais ir malonėmis yra trumapas, kad neužilgo gal būt jis bus atimtas, tai kiekvienas ir privalo taip tais duotais dalykais pasinaudoti, kad jie būtų jį prieteliais pas Dievą, o ne priešais.

Amerikos Lietuvių Žinios.

ATHOL, MASS.

P. Blaivininkų 24 kuopa kovo 6 d. savo susirinkime vienbalsiai nutarė Švč. Marijos Bernaičių Kolegijai, Thompson, Conn. paaukoti \$25.00. Ši auka pasiūsta Kolegijos Rėmėjų Centru, kuris per savo reikalų vedėją nuoširdžiai aukotojams laišku dėkoja. Tėvas J. Jakaitis čia sutvėrė vietinį Kolegijos Rėmėjų skyrių, kuriam linkime kilniems švietimo reikalams sėkmingai darbuotis. *A. Sklenis.*

LONG ISLAND, N. Y.

Gana žymus lietuvių šeimynų skaitlius randasi šiame Ilgosios salos kampelyje. Tai geriausiai parodė lietuvių kunigo atsilankymas su lietuviškais pamokslais Šv. Aloyzo bažnyčioje.

Šios apylinkės lietuviai dažniausia turi didžturčių namuose patarnautojų vietas. Tokio užsiėmimo darbininkams, ypač yra sunku su bažnyčios lankymu, nes namų patarnautojas visuomet prie namo reikalingas. Suprantamas dalykas, kad ilgiam laikui nebegalima be priežiūros namo, o ypač jo apšildymo bei pečiaus žiemos metu palikti be žmogaus. Tas užsiėmimas nenoroms daugeliui būna priežastimi ilgus laikus nebegirdėti šv. pamokslų ir pasilikti šventadieniais be šv. Mišių klausymo. Pirmąją gavėnios savaitę šv. misijos netikėtai daug sutraukė lietuvių į šv. Aloyzo bažnyčią, kurioje paskutinę misijų dieną gavėnios antrame sekmadienyje net svetimtaučiai nustebo, kuomet pamatė virš 200 lietuvių in corpore besiartinančiųjų prie Dievo Stalo. Taip dvasioje atgaivinti lietuviai pradėjo reikšti troškimus turėti savo bažnytelę bei koptelę, kur dažniau galėtų lankytis lietuvių kunigas. *Buvęs.*

BROOKLYN, N. Y.

Šios vyskupijos katalikams norintiems

važiuoti į Eucharistinį Kongresą Dublinan, Airijon, vyskupas paskyrė vadovu prelatą kun. Hickey, kurisai jau nusistatė drauge su keliauninkais maldininkais birželio 9 dieną išplaukti iš New Yorko laivu "Saturnia", pasipuošusiu popiežiška vėliava. Chicagos lietuviai savo sudarys maldininkų būrį, "Draugui" organizuojant ir vadovaujant kun. J. Jakaičiui. Tik neatišliokite!

SO. BOSTON, MASS.

Kovo mėnesio pirmąjį sekmadienį pirmą kartą turėjome progos Dangaus Vartų parapijos svetainėje pamatyti Švč. Marijos lietuvių bernaičių kolegijos vaidinimą "Du Vainiku". Tikrai gražus veikalas, net iš 11 paveikslų sudėtas, nejučiomis vaidinimo trys valandos pralėkė, graudu net skirtis buvo su gabiais vaidintojais, kolegijos auklėtiniais, kurių virš 30 asmenų dalyvavo šiame veikale. Rūbai gražūs, aiški lietuvių kalba, įdomus veikalo turinys, puikiai atlikti visi vaidinimo veiksmai nustebino susirinkusius. Dabar supratome, dėl ko mūs Dvasios Vadai nuolatos šaukė ir ragino remti lietuvišką bernaičių kolegiją!

TORONTO, KANADA.

Toronto mieste yra didelė lietuvių kolonija, kuri turi daug gražių draugijų ir net tris savo chorus: Švyturio arba parapijos, Kultūros ir Bangos. Tik gaila, kad šitas paskutinis padarė stambią klaidą: vietoj savo Tautos Himno pamėgo internacionalą. Čia lietuviai turi savo gražią parapiją, puikiai atnaujintą mūro bažnyčią, erdvią salę. Taigi, pirma čia lietuvių gražiai darbuotasi, bet ypač dabar maloniai sukruto visi veikti ir, štai, nuostabiai greit — trijų mėnesių laikotarpy šalia bažnyčios išaugo nauja mūrinė klebonija! Vasario 14 dieną Jo Malonybė Toronto Arkivyskupas McNeil asistuojant

kaimynams kunigams, iškilmingai pašventino naują kleboniją ir labai gėrėjosi. Šia proga Arkivyskupas maloniai prakalbėjo į gausiai susirinkusius lietuvius bažnyčioje ir suteikė savo nuoširdų vyskupišką palaiminimą tolimiesiems lietuvių darbams. Tai didelė lietuviams garbė sve-tintaučių akyse.

Labai yra malonu pažymėti, kad čia esama nepaprastai gabių, darbščių ir dosnių lietuvių. Nors bedarbė ir čia daug ką palytėjo, bet kilnūs Toronto lietuviai nenusimena ir, vietoj dejavę, smarkiai veikia visais frontais ir tikisi geresnio rytojaus!

Dieve, juos laimink! *Kun. P. Garmus*

CLEVELAND, OHIO

Clevelando lietuviai minėjo savo Tėvynės atgautos laisvės šventę vasario 21 d. sekmadienį.

Aprašydamas šį paminėjimą, nemanau praleisti nė vieno svarbesnio įvykio, nežiūrint to, ar bus girtinas, ar peiktinas.

Pirmas dalykas man krito į akį tai estrados išpuošimas. Žiūrinti iš publikos, estrada atrodė kaip tikras kaimo darželis Lietuvos Nemuno pakrantėje, miškais apaugusioje. Tėvynainių prisirinko ne daugiausia, tik apie 300 asmenų. Tai yra greito clevelandiečių nutautėjimo ženklas, nes kolonija yra didelė, apie 18—20 tūkstančių lietuvių; tad 300 yra labai mažas skaičius.

Programą pradėta Lietuvos Himnu: Liet. Vyčių 25 kuopos choras, pritariant publikai, sudainavo griausmingai. Po to, sudainuota dar pora dainelių.

Kun. Karužiškis, Collenwoodo parapijos klebonas, pasakė trumpą prakalbėlę, ragindamas lietuvius prie vienybės, mylėti savo tėvų kalbą ir tėvynę. Kun. Karužiškis yra Amerikoje gimęs ir augęs, bet karštai myli savo tėvų kalbą ir ją didžiuoja.

Antras iš eilės kalbėjo chemijos inžinierius P. Žiūris, kuris pasakė karštą ir

ispūdingą kalbą: mylėk tėvų kalbą ir tėvynę! Inž. P. Žiūris taip pat yra Amerikoje augęs. Bet pavyzdingas lietuvis ir mylėtojas savo kalbos, kuri jam yra įgimta.

Trečias kalbėjo vietinis advokatas P. Česnulis. Šis kalbėtojas clevelandiečiams labai dažnai yra girdimas, jo prakalbų clevelandiečiai mėgsta klausytis.

Visų kalbėtojų mintys pabriežė vieną opiausią šių dienų clevelandiečių klausimą — ydą. Tai yra clevelandiečių nesantaika ir greitasėjimas prie nutautėjimo. Bet kas ardo tą vienybę ir veda prie nutautėjimo, tai nė vienas neišdrįso pasakyti. Kiekvienas iš jų net po kelis sykius apsuks kaip kokį ratą aplink ir stop! Na, jeigu jie neišdrįso pasakyti, tai nesaky-siu nė aš.

Muzikalinėje programos dalyje dalyvavo šie asmenys: p-lė Grigiūtė solo sudainavo dvi daineles; visiems labai patiko. Broliai Luizos taip pat porą duetų gražiai sudainavo, publika juos mėgsta.

P-nios Stasės Greičienės dainos niekados klausytojams nenubosta ir visada jų ilgisi. Visi dainininkai liko apdovanoti gausiais apdovais ir paskutinė — gėlėmis.

Programą ir visą tos šventės organizacinį darbą atliko Katalikiškų Draugijų Sąryšis. Taip pat visas pelnas paskirtas Lietuvių Kultūros Darželiui, kuris ateinantį pavasarį ar vasarą bus įrengtas Clevelando mieste parke.

Tą patį vakarą ir vietinis lietuvių klebonas turėjo parapijos salėje parengimą jaunimui ir jų tėvams — basket-bolo žaidimus... Liūdnas reiškinys. Tikrai nesimato vienybės bendrame tautos darbe.

K. Štaupas.

CHICAGO, ILL.

Dienraštis "Draugas", norėdamas daugiau pasitarnauti lietuviams, įsteigė Lai-vakorėjų Agentūrą ir sudarė sutartis su didžiausiomis laivų kompanijomis, taip

kad, kurie nori važiuoti Lietuvon, gali pasirinkti bile kokios kompanijos laivus ir "Drauge" gali gauti laivakortę.

Šiomet "Draugas" ruošia dvi oficialės ekskursijas į Lietuvą tiesiai per Klaipeđą. Pirmoji ekskursija iš New Yorko išplauks Gegužio 28 d. laivu Frederik VIII, o antra Birželio 16 d. laivu France.

Norintieji važiuoti Lietuvon su "Draugo" ekskursija, prašome iš anksto užsiregistruoti, kad būtų galima užsakyti laive geriausias vietas. Taipgi, kurie nėra Amerikos piliečiai, turi gauti leidimą sugrįžti — reentry permit.

Tat, neveluokite, ateikite į "Draugo" Laivakorčių Agentūrą, o čia bus Jums išrūpinta leidimas sugrįžti ir kiti reikalingi kelionei dokumentai. "Draugo" Laivakorčių agentūra už išrūpinimą kelionei reikalingų dokumentų nieko neskaito — patarnauja dovanai.

Kurie norėtų važiuoti į Europą anksčiau ar vėliau, galite pasirinkti laiką ir laivą sekamai:

Šie laivai išplaukia iš New Yorko sekančiomis dienomis:

Balandžio—April 2 d. — Europa
 Balandžio—April 8 d. — Ile De France
 Balandžio—April 20 d. — Europa
 Balandžio—April 23 d.—Frederik VIII
 Balandžio—April 29 d. — Columbus
 Gegužės—May 5 d. — Bremen
 Gegužės—May 14 d. — Paris
 Gegužės—May 17 d. — Columbus
 Gegužės—May 28 d. — Frederik VIII
 Birželio—June 3 d. — Ile De France
 Birželio—June 7 d. — Bremen
 Birželio—June 16 d. — France

LIETUVOS ŽINIOS

KAUNAS.

Seserų Katriniečių Vienuolija viena iš seniausiųjų Kaune pergyveno apie trejetą šimtmečių ir dabar laisvoje Lietuvoje veikimą atnaujindama iš Kauno savo Centrą jau turi nukeltą į Krakes.

KRAKĖS (Kėdainių apskr.).

Krakių Lietuvos Katriniečių Centriname Vienuolyne jų dvasios reikalus ap rūpina kapelionas misijonierius kapucinas tėvas Kazimieras Kudirka. Rusų carų priespaudos laikais jau buvo Katrinietėms uždrausta priiminėti naujokes ir vienuolyne tad išliko viena ar dvi senutės. Vėliau įstojo daugiau, bet to laikotarpio jų vienuolynas turėjo pakraipą daugiau lenkišką, dabar gi viskas atsitaisė, nes katalikiškoji dvasia vienuolyne atsigavo ir paėmė viršų.

Krakėse apie 40 nepilnamečių mergaičių, reikalingų pataisos, jų yra priežiūroje.

STRAVINYKAI.

Šv. Vincento draugija Stravinykuose Katrinietėms pavedė senelių ir invalidų prieglaudą su 400 globojamųjų.

UKMERGĖ.

Čionai Katrinietės jau darbuojasi senelių ir vaikų prieglaudoje.

Dabar jos rengiasi prie ūkio mokyklos atidarymo. Taip, kad greitai laiku Lietuvoje turės jos jau plačiai išvystę visas savo specialybės įstaigas, kaip antai ūkio mokyklą, invalidų bei senelių prieglaudą, nepilnamečių mergaičių pataisos namus, ir našlaitnamį ir ligoninę. Telaimina Viešpats jų gailestingumą!

ŠIAULIAI.

Dvaro gatvės ir Aušros alėjos kampe ilgą laiką veikė Ž. Ū. K. B-vių Sąjungos kooperatyvas — Krautuvė, kuri pardavinėjo prekes mažmenomis nuo adatos iki plūgo. Krautuvė turėjo puikiausią pasi-

sekimą, nes vargu kuri kita vietos prekybos įstaiga turėjo tiek klientų, kiek ji. Apylinkės ūkininkai, o daugelis ir miestiečių niekur kitur nė neidavo pirkti. Ateitis žadėjo krautuvei gražias perspektyvas tapti Šiauliams tuo, kas Kaunui yra, sakysim, "Parama." Bet... Šiaulių tautininkams prireikėjo patalpos spaustuvei, kurioj jie spausdins savo visus provincijai leidžiamus laikraščius: "Šiaurės Lietuva," "Žemaičių Balsą," "Mūsų Kraštą" ir "Biržų Žinias." Krito į akį tautininkams namas, kuriame telpa vienintelis Šiaulių kooperatyvas. Patiko ir kooperatyvo patalpą jie užėmė. Kooperacija, sako, nepabėgs!

KREKENAVA.

Per sausio mėnesį visos katalikiškos organizacijos: K. V. C. skyrius, pavasarininkai, katalikės moterys ir kitos darė susirinkimus.

Šiais metais ir šiame, pirma apsnūdusiame, kampelyje pastebimas žymus atgimimas. Katalikiški laikraščiai, kurie pirma šiam kampely savo skaitytojus skaitė dešimtimis, dabar skaito jau šimtais!

RAMYGALA.

Ramygalos gimnazijos salėje mokiniai I. 31 d. buvo padarę a. a. kun. J. Tilvyčio paminėjimą.

Buvo suvaidinta "Kalėdų laimė," 1 veiks. d. Kun. kap. K. Muzūras savo paskaitoje nupasakojo velionies darbus: kaip kunigo, vienuolio, rašytojo ir tėvynės mylėtojo. Mok. A. Juška skaitė referatą "Kun. J. Tilvytis Mintaujos gimnazistas." Padeklamuota daug gražių A. Žalvarnio-Tilvyčio eilėraščių ir ypatingai gražiai atrodė gyvasis paveikslas "Trys septytės." Baigiant mok. St. Krištanaitis papasakojo savo atsiminimus iš 1930 m., kada a. a. kun. Jurgis buvo atsilankęs toje pat salėje ir laikė mok. konferenciją. Baigta malda.

PUMPĖNAL.

Kat. moterų skyrius atgavintas ir žengia pirmyn: sušaukta šeši turiningi su rintomis paskaitomis susirinkimai, iškilmingai švęsta "Motinos Diena" ir metinė skyriaus šventė, surengtos vargšams kūčios ir atidarytoji skyriaus arbatinė davė gražaus pelno. Džiaugiasi pumpėnietės katalikės.

Naujai išrinktoji valdyba yra pasiryžusi veikti didžius darbus, ypatingai kreipiant dėmesį į labdarybės reikalus.

P. Spūdaitė darė gan gražų pranešimą iš įvykusių Panevėžyje uždaru kolektyvų, rengtų L. K. Mot. dr-jos skyrių vadamams.

PANEVĖŽYS.

Gerb. P. S. Kazanauskaitei—Lenkauskienei Amerikoje.

Didžiai Gerbiamoji!

Mūsų kuopa dar nesusėjęs pasidžiaugti pirmąja dovana, štai sulaukia dar brangesnės antrosios: knygą "Sielos takai tobulybėn." Šią knygą nariai grobte grobsto, kas parodo jos didelę vertę. Dėkui, dėkui.

Dvasios vadas pasakojo gavęs nuo Tamstos laišką. Valdyba laiminga jaustusi, jei per jos rankas Tamsta atsiųstumei laišką visai kuopai...

Tikrai, vienas džiaugsmas supa mus, kai jaučiame, kad vienminčių pilna visame pasaulyje ir kad jie vieni kitus moka suprasti ir atjausti.

Čia įdedame atvirutę atvaizdą mūsų kuopos eisenos į kapus minėt mirusių narių. Tą pačią dieną buvo iškilmingas susirinkimas, kuriame minėjome ir Tamstą. Susirinkimas įgaliojo Valdybą pasiųsti Tamstai sveikinimus ir linkėjimus, ką dabar ir įvykdome.

Gyvuokite... Telaimina Tamstą Aukščiausias...

Kuopos Valdybos Pirmininkas (parašas neišskaitomas). Sekret. K. Janušonytė.

Linksma diena mums nušvito,
 Visi troškom džiaugsmo šito,
 Kēlēs Kristus, mirtis krito!
 Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Gēluonį mirties išrovė,
 Nuodemes mūsų nuplove,
 Pragaro vartus išgriove,
 Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!